

saaledes, at disse Privilegier paa en Maade have bundet Hænderne paa Regjeringen lige over for Privilegiehaverne, saaledes, at disse ere udelukkende berettigede til at optage de retslige og offentlige Beskjendtgjærelser, som ifølge Lovgivningen skulle beskjendtgjøres gennem offentlige Blade for at tillægges Retsvirkning. At min Regjeringen var fuldt beføjet til at give saadanne Privilegier det paa en Maade, og saa bindes Lovgivningsmagts Hænder, forekommer mig ikke at være tvivlsomt. I Hensyn til Grundlovens § 27 har Regjeringen Bemyndigelse til frendeles at meddele saadanne Privilegier, som forend Grundloven af 1849 havde været i Brug, og til denne Klasse af Privilegier, maaske de her omhandlede, utvivlsomt henregtes. — Nu er det imidlertid i Betænkningen fremhævet, og det er ogsaa det Moment, der ganske vist ikke er uden Behyndning, at der i det Aaret 1865 meddelte Privilegier er indført den Klausul, at de kun gives indtil videre, og det er det Flertal, der villet forstolte denne Klausul, saaledes, at Regjeringen paa Grund heraf til den hvilken som helst Tid havde fuldstændig fri Haand over Privilegieerne, havde forbeholdt sig ubetinget Ret til, til hvilken som helst Tid og under hvilken som helst Forhold, at tage disse Privilegier tilbage, men det er deri, påt jeg og Mindretallet paa ingen Maade kan være enige med det erede Flertal. Det kan nok kun siges, at jeg ikke have været Hensigten med at give disse Privilegier, skøndt man dem optog, den af mig nævnte Klausul, at de efter en meget kort Tid, maaske nogle få Dage efter, at de vare givne, skulde kunne tages tilbage, til Trods for, at der var præfæret den sædvanlige Betalingsskjæm, idet de sædvanlige Gebhyrer, som gives for saadanne Privilegier, ere erlagte. Det vilde efter Mindretallets Mening være en besynderlig Fortolkning af dette Udtryk, indtil videre, hvis man vilde forstaa dette Udtryk, saaledes, at Regjeringen samme Aar, maaske i 1865, 2 Maaned, efter at en Mand havde faaet et saadant Privilegium, uden videre og uden nogen som helst Erstatning til den Paagjældende, atter skulde kunne fratage ham dette. Denne Klausul

indtil videre, kan derfor efter min og Mindretallets Opfattelse ikke forstaaes anderledes, end at det af Hensyn til de Forhandlinger, som netop paa Grund af Thronskiftet foregik med Hensyn til en hel Ordning af disse Forhold, blev betydet Privilegiehaverne, at de endnu for denne Gang fik Privilegieerne, men at de ikke kunde gjøre sig Regning paa, at de for Fremtiden paa ny vilde erholde dem stadfæstede, hvortil der ingenlunde ligger deri, at Privilegiehaverne, saalænge de leve, og saalænge de for Dvrigt opfylde de Bilskaar, paa hvilke Privilegieerne ere givne, skulde være indsatte for at se dem i Agne fra sig. At denne min Opfattelse nu er den rette, fremgaar, forekommer mig endnu mere utvivlsomt af det, der senere Aarene 1856—68 er passeret med flere af disse Privilegier. Der er for Ex. i 1866 meddelt den nuværende Cier af Fyns Stiftstidende et nyt Privilegium, der tillige er udvidet til hans eventuelle Enke, saaledes, at det i Privilegiet hedder, at hun efter Mandens Død frendeles indtil videre skal være berettiget til at indgive Fyns Stiftstidende. Det forekommer mig at ligge i Sagens Natur, at man, saalænge Enken endnu ikke er kommen til Nydelsen deraf, ikke med nogen som helst Ret kan fratage hende den Ret, som ved Privilegiet saaledes er givet hende. Sigelæses er der for Aalborgs Stiftstidendes Vedkommende senere i 1868 indtraadt den Forandring i det ved Thronskiftet givne Privilegium, at der er sat en bestemt Grænse, et bestemt Tidspunkt for Privilegiets Gyldighed, idet det i det nye Privilegium hedder, at saalænge den nuværende Enke efter den tidlige Redaktør lever, og er Interessent i Tidenden, skal hun i Forening med en anden Enke frendeles være berettiget til at indgive denne Stiftstidende. Det forekommer mig deri at ligge, at dette Udtryk, indtil videre, paa ingen Maade kan gives en saadan Fortolkning som den, det erede Flertal har villet gjøre gjældende. Skøndt det saaledes er min Opfattelse af dette Forhold, at de nuværende Privilegiehaverne have en Ret, som man ikke uden videre bør eller kan tage fra dem, saa skal jeg villig erkjende, at denne Ret under visse Omstændigheder maatte kunne vige for Hensyn